



5. marts 2010

FM 2010/45

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 32 i forretningsordenen for Inatsisartut:

**Forslag til Inatsisartut-beslutning om at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til den danske regering med henblik på at opnå en skærpelse af våbenlovgivningen for Grønland, således at ikke-automatiske rifler og haglgeværer bliver omfattet af kravet om tilladelse, og dermed også af vilkår om opbevaring, samt af regler om registrering, om pligt til anmeldelse af besiddelse og bortkomst af våbnet, og således at der for erhvervelse af såvel disse våben som halvautomatiske geværer til erhvervsmæssig jagt, fastsættes en aldersgrænse på 16 år.**

(Inatsisartutmedlem Justus Hansen, Demokratesne)

#### **Begrundelse:**

Skydevåben er en del af vores tradition og kultur. Vore forfædre har været meget afhængige af deres skydevåben for at kunne tage på fangst og dermed forsørge deres familier. Med dette forslag ønsker vi ikke at gøre det besværligt for folk at få adgang til skydevåben, men vi ønsker, at samfundet skal have en mulighed for at udelukke visse personer fra at have et skydevåben. Det kunne eksempelvis være personer, der er dømt for at have begået personfarlig kriminalitet ved hjælp af deres skydevåben.

For at kunne opnå dette er vi nødt til at have et klart billede af, hvem der har et skydevåben og hvilke skydevåben de har. Derfor anser vi det som en god idé at indføre regler, der sikrer, at alle skydevåben bliver registreret, så man ved hvem der ejer de enkelte våben.

Samtidig ønsker vi at indføre regler for, hvordan disse våben bliver opbevaret. Det nytter ikke noget, at skydevåben bliver opbevaret på uforsvarlig vis. Demokratesne mener, at det som minimum bør være et krav, at låsen og våbnet opbevares hver for sig, så våbnet ikke er funktionsdygtigt, hvis det skulle blive stjålet. Både våbnet og låsen skal opbevares i et aflåst skab, skuffe eller lignende.



Vi ser det endvidere som vigtigt, at indføre en aldersgrænse for erhvervelse og besiddelse af skydevåben, således at børn og unge under 16 år ikke får adgang til skydevåben. Vi er naturligvis opmærksomme på, at det som konsekvens af en sådan ændring af våbenlovgivningen også vil være nødvendigt, at Naalakkersuisut ændrer den nuværende aldersgrænse på 12 år i Hjemmestyres bekendtgørelse om fritidsjagtbeviser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bilaget til nærværende beslutningsforslag, ser jeg frem til høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.



## Bilag

Den gældende våbenlov for Grønland er fra 1992. Der er udstedt 4 bekendtgørelser til denne lov.

Det er i våbenloven fastsat, at erhvervelse og besiddelse af nærmere bestemte våben kræver tilladelse fra politimesteren. Ikke-automatiske rifler og haglgeværer er ikke omfattet af kravet om våbentilladelse. Det er derimod automatiske og halvautomatiske våben. Visse halvautomatiske våben kan dog erhverves og besiddes uden tilladelse, hvis erhververen/besidderen har erhvervsfangstbevis, jf. bekendtgørelse om undtagelse af våben.

Tilladelser kan kun gives til personer, om hvis personlige forhold og hidtidige vandel (d.v.s. adfærd) der ikke foreligger oplysninger, der gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

En våbentilladelse skal fornyes hvert 5. år, og kan til enhver tid inddrages. Der betales et gebyr på 840 kr. for den første tilladelse, herefter 420 for yderligere tilladelser.

Politimesteren fastsætter i tilladelsen sådanne vilkår vedrørende opbevaringen og rådigheden, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden. Bortkomst af et våben, som kræver tilladelse, skal straks anmeldes til politiet.

Der er ikke i våbenloven hjemmel til at fratage en person retten til at erhverve og besidde våben, som *ikke* kræver tilladelse, herunder ikke-automatiske rifler og haglgeværer. Der er heller ikke i våbenloven regler, eller hjemmel til at fastsætte regler, om opbevaringen af sådanne våben. Endvidere er der ikke i våbenloven regler, som medfører pligt til at anmelde besiddelse eller bortkomst af våben, som ikke kræver tilladelse, eller krav om, at sådanne våben skal påføres identifikationsnummer.

Skærpes våbenlovgivningen for Grønland, således at ikke-automatiske rifler og haglgeværer bliver omfattet af kravet om tilladelse, opnår man samtidig, at disse våben bliver omfattet af vilkår om opbevaring, samt af regler om registrering, og om pligt til anmeldelse af besiddelse og bortkomst.



Under EM 2008 behandlede Inatsisartut et forslag til forespørgselsdebat om ændring af våbenloven. Forslaget var fremsat af Jens B. Frederiksen, Demokraterne. Det daværende Naalakkersuisut erklærede sig i svarnotatet enig i, at der bør indføres klarere regler om opbevaring og brugen af våben, og lovede at rette henvendelse til rigsmyndighederne herom.

Forslagsstiller er ikke bekendt med, hvorvidt dette løfte er indfriet, og hvad resultatet af dialogen med rigsmyndighederne i givet fald har været.

Dog kan det konstateres, at der ikke efterfølgende er gennemført ændringer i våbenlovgivningen, når bortses fra udstedelsen af en bekendtgørelse, som forbyder private at besidde atomvåben, kemiske våben, biologiske våben samt håndgranater, klyngebomber, miner og laservåben (!)

Der har siden efterårssamlingen 2008 været afholdt valg til Inatsisartut. Det løfte, som det daværende Naalakkersuisut afgav, binder ikke det nuværende Naalakkersuisut. Ønsker Inatsisartut at forpligte Naalakkersuisut til at søge at fremme en skærpelse af våbenlovgivningen, kræver det således vedtagelse af et beslutningsforslag, som det forslag, der her fremsættes.